

μας σὲ νύχτα κόλασης; τότε θὰ σ' ἀναζητήσω νὰ σὲ ὀρῶ σὲ μιὰ μουσικὴ νότα γιὰ δυὸ ἐρωτευμένους.

8

Πλάθουμε τὸ σύννεφο!
Τρώμε τὴν ἀμάθεια!
Πίνουμε τὸν ἐνθουσιασμό!
Τὶ νόημα θάχει ἕνας καινούργιος κόσμος,
ὅταν τρεφώμαστε μὲ τέτοια δηλητήρια;

9

Μόνο ἡ δύναμη καὶ τὸ δίκιο μποροῦν νὰ
καθρεφτίσουν τὴ φωνὴ τῆς ἠθικῆς.

10

Θέ μου, λυπήσου με. Βρίσκομαι στὰ κα-
τάβαθα τῆς ἀβύσσου καὶ δὲν ξέρω νὰ προ-
σευχηθῶ νὰ ζητήσω τὸν ἥλιο τῆς γιορτινῆς
ἐσπέρας.

Βασ. Καθάρειος

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Βολές σὲ κινούμενο στόχο

1

“Όταν κατορθώσω ν’ ανακαλύψω, με την
 εμπειρία του αστρονόμου ή του φιλόσοφου ή
 του θεολόγου, τὰ μυστήρια τῆς κοσμογονίας,
 τότε θὰ μπορέσω νὰ σφυρηλατήσω τὸ Μηδέν.

2

Τέντωσα τὰ σχοινιά τῆς μεγαλαυχίας μου
ἀπὸ ἄστρο σὲ ἄστρο — σ' ὅλα τ' ἄστρα, σ'
ὅλους τοὺς γαλαξίες — καὶ σεργιανίζω ἀέ-
να, σὰν ἀκροβάτης, μέσα στὴν ἀστρική σιω-
πὴ νύχθου τῆς αἰῶνας ζωῆς.
Σπαραξικάρδι ὅμως ματαιοπονία!

3

Χριστὸς ἀνέστη!
Τὸ τραγοῦδι τῶν ψυχῶν. Ἡ δόξα τῶν οὐ-
(ρανῶν.

Σκλάβοι μὴ θρίζουμε τὸν θάνατο!

4

Γιὰ τὴν Μαίριλιν Μονρόε συνωμότησαν οἱ
 ὄνειρεμένες ραθυμίες μέσα στὴν ἀνάστα τῆς
 χάρις κι' οἱ εὐφροσύνες τῆς ἑκατοστής μέσα
 στὴν ἀπεραντοσύνη τοῦ σὺμπαντος καὶ κατα-
 σκεύασαν αὐτὸ τὸ διακοσμητικὸ ρίγος. Γι'
 αὐτὸ πᾶν φρίκισαν οἱ σπασμένους μουσικέ-
 ς, οἱ ἐρωτικοὶ χυμοὶ κι' ἡ Αἰωνιότητα.

;

Ἡ Ἀλχημεία τῶν λέξεων! Εἶναι τὸ πολύ-
χρωμο πυροτέχνημα, ποὺ ἀπὸ καιρὸ σὲ και-
ρὸ φωτίζει τὴν ἄδυσσό μου.

•

Ὁ χορὸς εἶναι μιὰ εὐπλαστὴ μουσικὴ, ποὺ
τὴν ἀκοῦς μὲ τὰ μάτια σου καὶ τὴ βλέπεις μὲ
τ' αὐτιά σου.

“Όταν ἡ αἰώνια φαντασμαγορία τῶν σπι-
γμῶν μεταβληθῇ γιὰ τὴν ἁρμονία τῶν καρδιῶν

